

ІНТЕГРАЛЬНИЙ ПІДХІД ДО ОЦІНКИ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА

Лубенцова О.І., гр. Б-27м

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.О. Горошанська**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

За методикою визначення оціночних показників виділяють три методичних підходи щодо оцінки фінансового стану підприємства:

- 1) коефіцієнтний – полягає в обчисленні та аналізі низки фінансових коефіцієнтів;
- 2) агрегатний – ґрунтується на визначенні типу фінансової стійкості на основі агрегатів;
- 3) інтегральний – дає змогу комплексно оцінити фінансовий стан підприємства, визначити його рейтинг.

Основні проблеми застосування інтегрального підходу до оцінки фінансового стану підприємства пов'язані з визначенням напрямів дослідження, вибором окремих фінансових коефіцієнтів, вибором для кожного із коефіцієнтів критичного (нормативного) значення.

На нашу думку, до напрямів дослідження, що комплексно характеризують фінансовий стан підприємства, слід віднести ліквідність, фінансову стійкість, рентабельність та ділову активність.

Вважаємо, що окремі показники, відібрані до включення в інтегральну оцінку, повинні відповідати таким вимогам:

- мають обчислюватися на базі інформації фінансової звітності підприємства;
- повинні мати однакові одиниці виміру, що забезпечує можливість їх математичного об'єднання;
- не мають дублювати один одного, бо це дублювання тільки ускладнює економічне обґрунтування отриманих результатів.

Для більшості коефіцієнтів, які характеризують фінансовий стан підприємства, немає та й не може бути рекомендованих нормативів. Наведені у літературі критичні значення деяких коефіцієнтів ліквідності і фінансової стійкості є дуже умовними орієнтирами і не враховують галузевої належності та специфіки діяльності підприємства. У зв'язку з цим вважаємо, що нормування одиничного показника може здійснюватись на основі порівняння з найкращим значенням за досліджуваній період або з середньогалузевим значенням.

ОБґРУНТУВАННЯ ЗАХОДІВ ЩОДО ЗНИЖЕННЯ ЗАТРАТ ПІДПРИЄМСТВА НА ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЮ

Ніконов О.С., гр. 651е

Науковий керівник – канд. техн. наук, ст. викл. **А.В. Артџома**
Національний аерокосмічний університет ім. М.Є. Жуковського «ХАІ»

В Україні ціни на електроенергію постійно зростають і завдання мінімізації витрат на її виготовлення є актуальною, тому що енергетична складова присутня в будь-якій продукції, впливаючи на її собівартість і, в кінцевому підсумку, на ціну.

Вартість електроенергії що купується ВАТ «Стахановський завод феросплавів» з мереж ДС НЕК «Укренерго», складає 0,9626 грн/кВтч, що є дуже високою. Було прийнято рішення про будівництво власної ТЕС. Розглянуто декілька основних варіантів здобуття електроенергії з вугілля.

При розрахунку прогнозованої вартості одного кВтч власною ТЕС, складатиме:

$$\frac{243684397 \text{ грн}}{1740375 \cdot 10^3 \text{ кВтч}} = \frac{0,14 \text{ грн}}{\text{кВтч}}$$

Термін окупності капіталовкладень на власну ТЕС ВАТ «СЗФ» – $1436725 \cdot 10^3$ грн і економії за рахунок ціни електроенергії – 111004028 грн дорівнює – 12,94 років.

Даний завод кредитує Приватбанк на суму $833\,585 \cdot 10^3$ грн під 22% річних. Розрахунок кількості років на погашення тіла кредиту, а так само відсотків по ньому встановлює – 183 388 700 грн.

Оскільки, по вище приведених розрахунках економії за рахунок ціни електроенергії – складе 111 004 028 грн, отже термін окупності об'єкту збільшиться до 15 років.

Таким чином було проведено аналіз існуючих електростанцій в Україні, а також собівартість теплової енергії з різних джерел. Виявлені особливості здобуття електроенергії з вугілля. При використанні побудованої ТЕС на ВАТ «Стахановський завод феросплавів» вартість електроенергії значно знижена порівняно з тарифами постачальника ООО «Луганське енергетичне об'єднання», що дозволило забезпечити енергозбереження, а також знизити витрати на виробництво продукції.